

عنوان مقاله:

بررسی اثرات زمان مواجهه با صدا و تراز فشار صوت بر خستگی ذهنی و ترشح نورآدرنالین در بدن انسان در شرایط آزمایشگاهی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نظام سلامت، دوره 15، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

Siamak سیامک پورعبدیان - Assistant Professor, Department of Occupational Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Atefeh عاطفه محمودی - MA student, Department of Occupational Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Farhad فرهاد فروهرمجد - Assistant Professor, Department of Occupational Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Marjan مرجان منصوریان - Assistant Professor, Department of Epidemiology and Biostatistics, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Niloofer نیلوفر ضیایی - MA Student, Department of Occupational Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: صدا شایع ترین عامل استرس را در محیط های کاری است که می تواند اثرات زیان آوری را به دنبال داشته باشد. در این ارتباط، مطالعه حاضر با هدف بررسی اثرات زمان مواجهه با صدا و تراز فشار آن بر میزان خستگی ذهنی و ترشح هورمون نورآدرنالین در بدن انسان در شرایط آزمایشگاهی انجام شد. روش ها: مطالعه حاضر طی چهار روز متوالی در ارتباط با ۱۰ نفر از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان صورت گرفت. افراد مورد مطالعه در روزهای اول (نیم ساعت) و دوم (یک ساعت) با تراز ۸۵ دسی بل و در روزهای سوم (نیم ساعت) و چهارم (یک ساعت) با تراز ۹۰ دسی بل مواجهه یافتند. هر روز افراد قبل و بعد از مواجهه، ۲۰ سوال ریاضی را حل می کردند و میزان خستگی ذهنی خود را بر روی مقیاس آنالوگ بصری (VAS: Visual Analog Scale) علامت می زدند. شایان ذکر است که از تمامی افراد قبل و بعد از مواجهه، نمونه خون گرفته شد. در نهایت، نتایج با استفاده از نرم افزار SPSS آنالیز گردیدند. یافته ها: سطح هورمون نورآدرنالین تنها در زمان نیم ساعت مواجهه با تراز ۹۰ دسی بل اختلاف معناداری با یک ساعت مواجهه با همین تراز داشت ($P=0.037$) و در سایر زمان های مواجهه اختلاف معناداری مشاهده نشد. باید خاطرنشان ساخت که در خستگی ذهنی در تمامی حالات، قبل و بعد از مواجهه با ترازهای فشار صوت ۸۵ و ۹۰ دسی بل اختلاف معناداری مشاهده گردید. نتیجه گیری: افزایش زمان مواجهه با صدا، تنها باعث افزایش میزان خستگی ذهنی گردید؛ اما تغییری در ترشح نورآدرنالین ایجاد نکرد. علاوه براین، افزایش تراز فشار صوت از ۸۵ به ۹۰ دسی بل موجب افزایش میزان خستگی ذهنی و ترشح نورآدرنالین نگردید؛ از این رو به نظر می رسد که در کوتاه مدت، افزایش زمان مواجهه نسبت به افزایش تراز فشار صوت در ایجاد خستگی ذهنی مهم تر می باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1677321>

